

AUTORITATEA

Pastor Paul Hamilton

Autoritatea

Psalmi 147:10-11 și Fapte 3:1-3-10

În Fapte 3 Petru și Ioan au mers la templu să se roage și acolo era un om bolnav. Acest om era atât de grav bolnav încât îl lăsa în fiecare zi la poartă pentru a primi milostenii. Biblia spune că Petru l-a văzut și i-a spus, ”uită-te la noi.” Biblia spune, că acel bărbat aștepta să primească ceva de la ei. Petru spune, “Argint și Aur nu am, ridică-te și umblă.” Trebuie să înțelegeți, omul acesta era deformat și urât. Toată lumea știa cine era acest bărbat. El era un vas ales și folosit de Dumnezeu. Iar în versetele 11-12 (citește) observați ce spune: “De ce ne priviți așa de insistent..” De parcă ați spune că prin puterea noastră sau prin sfințenia noastră l-am făcut pe acest bărbat să umble. Ei au spus, ”De ce ne priviți așa de insistent?” De parcă am făcut noi totul prin propria putere.

Asta înseamnă că Dumnezeu folosește multe vase sparte. Știți de ce face Dumnezeu aceasta? Nu are nimic de-a face cu vasul. Eu nu mulțumesc cablului pentru transmiterea curentului electric la mine acasă. Cablurile sunt infrastructura prin care circulă curentul. Dacă devin arogante cablurile, va trebui scos și înlocuit. O să vedeți că următoarele cabluri vor face o treabă la fel de bună. Ați face bine să nu vă considerați a fi mare lucru. Isus a spus ”Fără mine nu puteți face nimic.” Ești numai un conductor

prin care circulă energia. Această energie este generată de altă sursă. Ea circulă prin mine și eu mă bucur de beneficiile acesteia. Nu dă nimeni glorie unui cablu. Conductorul de unul singur nu produce nimic.

Ei au spus, ”de ce ne priviți așa de insistent? Ca și cum ați spune că prin puterea noastră am făcut aceasta. Observați versetul 16 (read). Să zicem că mergi la omul olog și îi spui, ce ai pățit? Uite, tu mergi, iar ieri eu te-am văzut la cerșit. El spune, ”am fost atins!” iar voi spuneți cine te-a atins? Dacă ar spune Petru și Ioan, răspunsul este greșit. Pentru că Dumnezeu l-a atins. Dumnezeu a făcut aceasta. Isus l-a făcut pe acel om să meargă, la fel de sigur cum și alții merg. Spuneți, predicatori, ce încerci să ne spui?

Când slujitorul se ocupă cu treburile stăpânului, nu ești atins de slujitor, ci ai fost atins de stăpân. Mulți oameni nu înțeleg aceasta. Nu acești oameni l-au atins. Acești bărbați au făcut lucrarea Dumnezeului Atotputernic. De unde era puterea și de unde era autoritatea? Puterea și autoritatea nu sunt din slujitor. Puterea și autoritatea sunt prezente. Cel ce l-a atins este slujitorul Stăpânului. Un servitor este un servitor. Noi nu înțelegem cine este un servitor. Noi credem și discutăm că un servitor este o poziție voluntară în care faci ce ți se cere dacă ești de acord cu aceasta. Ceea ce este un fel de acord.

Un servitor este unul care se ocupă de treburile stăpânului său. Atunci când Petru și Ioan au făcut aceasta... A FOST ISUS!!! Petru și Ioan au spus, ”nu te uita la noi. Dă lui

Dumnezeu glorie!!!

Biblia spune că atunci când Isus i-a chemat pe cei 10 discipoli, El le-a dat putere. Pentru că ei nu puteau face nimic fără puterea Lui, prin care erau trimiși și înzestrați. Când te atinge Stăpânul, lucrul acesta îți influențează conceptul de slujire. Apoi te afectează pe tine și ceea ce Dumnezeu face în viața ta.

Frate, cum mă atinge Dumnezeu pe mine? Niciodată nu Le-am văzut. Dacă nu înțelegi aceasta, nu poți afla cum lucrează Dumnezeu. Așa că atunci când servitorul se apucă de lucrul pe care stăpânul i l-a încredințat servitorului, lucrul este al stăpânului și nu al servitorului. De exemplu, dacă eu aș avea un servitor ce face tot ce îi cer să facă, fără comentarii... și îi spun să meargă și să-l plesnească pe băiatul de acolo, iar el merge și îl plesnește pe băiat apoi se întoarce. Cine l-a plesnit? Eu l-am plesnit (stăpânul l-a plesnit). Când Pavel a fost plesnit de servitor iar ei au făcut vâlvă că este marele preot.

Noi nu gândim astfel. Noi spunem, vezi ce mi-a făcut servitorul?! Problema cu noi în creștinism este că noi credem că servitorul este o entitate independentă. Când spui că acel copil m-a plesnit, o să pun eu mâna pe el! DAR NU EL ESTE AUTORUL! Pentru că eu tot pot trimite alt servitor să te plesnească. Eu sunt problema și tu trebuie să pui mâna pe mine. Eu sunt cel ce te plesnește.

Alt exemplu: războiul nu a încetat până când buncerul lui

Hitler a fost capturat. Abia atunci s-a terminat războiul. Noi credem că un servitor este o persoană independentă. Nu așa stau lucrurile!!! Frați și surori, când Duhul Sfânt a lucrat în Petru și în Ioan, Duhul Sfânt îi conducea. Aceasta era lucrarea lui Dumnezeu pentru că Domnul Isus Cristos i-a atins.

II Samuel 12:27

Ioab este servitorul lui David. El l-a încredințat cu o sarcină. Ioab lucrează pentru David. David șade pe tron. David este stăpânul. Împărăția este a lui David. Ioab este unul din oamenii ce-i slujesc lui David. Iată ce se întâmplă: Uitați-vă la versetele 27-30

David a făcut asta? Uitați-vă la ce se întâmplă: Ioab a spus, am făcut ce trebuie, cetatea este cucerită, însă nu este locul meu să iau Gloria pentru ea. David, tu trebuie să vi pentru că nu se cuvine ca cetatea să fie numită după mine. Eu nu sunt decât un servitor ce face ceea ce tu mi-ai spus să faci.

El îi spune lui David să își ia cetatea deoarece eu lucrez pentru tine. David s-a luptat împotriva lui Rabbah. Era victoria lui David iar Ioab spune, ”Acum vino și asumă-ți cetatea. David a mers și apoi a împărțit prada. Poporul a spus că David este un mare războinic. Sunt două idei aici:

1. Când servitorul își face datoria, stăpânul își asumă meritele.

Când păstorul bisericii trimite pe cineva să facă vizite.

Servitorul meu nu ar trebui să gândească că orașul meu ar trebui să-i poarte numele. Servitorul meu ar trebui să spună celui vizitat; Păstorul este foarte preocupat de tine. Păstorul mi-a cerut să vin la tine. Tu zici, frate păstor, dar nu tu ai mers. Nu! Gândirea ta este greșită. 99% dintre voi gândiți, dacă stăpânul nu a mers, atunci nu stăpânul a făcut aceasta. Nu, ci servitorul reprezintă stăpânul.

Acum, transferați aceasta Domnului și începeți să urmați logica pentru a vedea unde gândirea voastră este greșită. Nu l-ați văzut niciodată pe Isus mergând pe aici. Nu l-ați auzit niciodată pe Isus aici spunându-vă să deschideți Biblia într-un anumit loc, nici măcar odată!!

Înseamnă asta că nu ați auzit niciodată de la Isus?

Înseamnă că Isus nu ți-a vorbit niciodată?

Înseamnă asta că Isus nu te-a atins niciodată?

Dumnezeu se folosește de servitorul Său. Însă, servitorul de unul singur nu poate face nimic. Servitorul trebuie să se ocupe de treburile stăpânului său. Dumnezeu nu binecuvântează pe servitorul care vrea titlul de Rabbi pentru el însuși. Slujitorul trebuie să plece. El trebuie să fie scos din casa stăpânului. Pentru că slujitorul își asumă ceva ce nu are nici un drept să-și asume. Acel servitor nu a clădit nimic. Acel servitor lucrează pentru cel care l-a angajat. Frate, ca și servitor al lui Dumnezeu, eu nu pot să-mi asum nimic. Nu eu am zidit biserica. Isus a spus: ”Eu îmi voi zidi biserica..!” Dumnezeu să mă ajute, dacă îmi voi însuși ceea ce aparține treburilor Stăpânului. Dumnezeu să mă ajute dacă numesc această cetate după

numele meu. Nu este a mea, iar eu nu am nici o parte în ea. Un servitor nu este o dicuție contractuală. Un slujitor se îngrijește de treburile stăpânului său. Atât!!!

Într-un anumit fel, când soția mea vă atinge, eu vă ating. Ioab era în cadru numai pentru că purta emblema ce afirma că el face parte din armata Domnului, și asta pentru că David i-a dat-o. Ioab a avut privilegiul să stea împotriva cetății și să lupte împotriva ei, deoarece David a spus că poate să facă lucrul acesta. Nu a fost o operațiune inițiată de Ioab. Gândiți c-am așa: dacă serivorul este credincios în a-l asculta pe stăpân, lucrul acesta îi rezervă anumite drepturi. Nu este așa în Biblie.

Credeți că datorită credințioșiei servitorului în a-și îndeplini îndatoririle, asta înseamnă că poate să-și însușească cetatea? Lucrul acesta nu se cade. Fraților, nu am nici un drept să-mi asum nimic din ceea ce Dumnezeu face. Dacă sunt un slujitor credincios și lucrurile merg bine, eu sunt numai un servitor. Ca servitor, eu mă ocup cu treburile stăpânului. **GÂNDIREA NOASTRĂ NU ESTE BIBLIA.**

De câte ori Isus s-a îndreptat către oameni și le-a adeverit că gândirea lor nu este de la Dumnezeu? Ei credeau că gândirea lor este corectă. Adevărul însă, era că ei aveau propria perspectivă. Când servitorul stăpânului ne atinge, Stăpânul ne atinge. Slujitorii nu ar trebui să numească cetăți după numele lor.

Luca 17:7-10

Aici avem un adevăr pentru orîșicine care lucrează pentru cineva anume. Când ai făcut tot ce ți s-a spus să faci, atunci când lucrul acesta s-a împlinit. Când ai terminat tot ce ai avut de făcut, observați că spune că suntem robi netrebnci. Am făcut ce era datoria noastră să facem.

Așadar este datoria servitorului să se ocupe de treburile stăpânului său. Numai după ce servitorul a făcut tot ceea ce i s-a poruncit , numai după acel punct, dacă face mai mult a făcut ceva de la el însuși. Noi gîndim în aceste zile că dacă facem ceea ce ne este cerut, vom fi răsplățiți. Biblia spune că suntem robi netrebnci când terminăm lucrul cerut. Stiu, și ce se întîmplă dacă nu fac?

Deci, ce se întîmplă când nu faci ceea ce ar trebui? Dacă este un rob netrebnc când faci ce trebuia să faci, ce se întîmplă când nu faci ce trebuie?

CÂND NU FACI CEEA CE AR TREBUI, LUCRUL ACESTA STRIGĂ ÎN GURA MARE CEVA DESPRE TINE!

Nu aud ce spui pentru că faptele tale mă asurzesc! Nu ești un servitor pentru că nu ai făcut ce ți se cere. Când îți faci lucrarea pentru Domnul, nu ar trebui să vii și să spună: eu am făcut asta, am făcut cealaltă. Când cineva face tot ce trebuia să facă, spunem că este un slujitor. Când face mai mult, omul acela a depășit ceea ce trebuia să facă. Din acest punct de vedere, se știe din ce este făcut acel om.

Eu nu aş angaja un om care nu a fost un angajat bun în altă parte. Dacă nu poţi munci, nu poţi lucra pentru Dumnezeu. Dacă nu poţi face ce ți se spune, sunt oameni care fac jumătate din ce trebuie și se așteaptă să primească o medalie, de ce? Ce standard aplici asupra ta? Rețineți, copiii cocoloșiți devin adulți iresponsabili. Dacă visezi să fii stăpân, nu poţi fi servitor.

Fapte 10:1-3

Observați, el a văzut și era pentru el. În versetul 4 Dumnezeu întotdeauna observă dărnicia și rugăciunile. Citiți versetele 5 și 6, observați cum se dezvoltă ceva aici. Dumnezeu ar fi putut merge și să spună ce trebuie să se facă. Însă nu a procedat astfel. El folosește oamenii. Doar pentru că eu vă vorbesc asta nu înseamnă că nu folosesc oamenii. Petru îți va spune ce să faci. Petru îi va spune ceea ce Dumnezeu i-a spus lui. Petru îi va spune lui Cornelius ce să facă. Așadar Dumnezeu îi vorbește lui Cornelius și îi spune, trimite pe servitorii tăi să facă lucrul acesta. Cornelius, Eu îți spun ce trebuie să fie făcut. Spune acum servitorilor tăi ce să facă și trimite-i la Petru.

În felul acesta Dumnezeu i-a vorbit lui Cornelius și îi spune, lucrul acesta este ceea ce tu trebuie să faci. Așadar, Cornelius, trebuie să vorbești servitorilor tăi. Frați și surori, nu vă spun că servitorul nu poate auzi niciodată de la Dumnezeu. Noi știm că accesul la Dumnezeu este pentru toți credincioșii. De asemenea cunoaștem că

Dumnezeu are structura la locul ei.

Cornelius și-a chemat servitorii. Știți voi ce nu primesc ei niciodată? Viziunea ce nu au auzit-o niciodată. Cornelius spune servitorilor săi să meargă la Iope iar acolo veți găsi pe Simon Tăbăcarul. Când îl găsiți, în casa lui îl veți găsi pe Petru, Apostolul. Spuneți-i cum stau lucrurile și de acolo lucrurile vor merge de la sine.

Dacă el ar fi un servitor ca și tine, cine știe cum ar fi mers lucrurile? De exemplu: Ei bine, știi că nu am găsit autobus care să meargă la Iope. Ei bine, știi că i-am trimis un e-mail prin care să-i chem la tine cândva, săptămâna viitoare. Dă-mi voie să te întreb: este acesta un servitor bun? A făcut el ce trebuia să facă?

Cornelius a trimis servitori ce au făcut ce trebuiau să facă. Observați ce au făcut. Datorită faptului că au plecat, observați versetul 7, avea servitori buni care l-au așteptat. Uitați-vă la versetele 8-9 și citiți. Apoi, citiți și versetul 22, când în sfârșit se întâlnesc cu Petru. Observați cum vorbesc despre autoritatea lor umană care a fost rânduită de Dumnezeu. L-AU REPRESENTAT BINE. Mesajul este, noi am venit în numele stăpânului nostru. Noi nu am venit pentru noi înșine. Dumnezeu nu ne-a dat nouă viziunea. Stăpânul nostru ne-a spus ce să facem.

Avem aici o dublă aplicație:

1. Este o aplicație pentru noi. Dumnezeu este Stăpânul nostru. Ideea este că noi mergem în Numele Lui, ca slujitori

supuși Stăpânului lor. Duhul Sfânt ne spune să discernem voia lui Dumnezeu și de asemenea noi trebuie să-l reprezentăm bine pe Stăpânul nostru. De fiecare dată când duci evanghelia într-o țară străină sau peste drum de tine, noi nu facem apel la oameni să accepte evanghelia bazată pe ceea ce spunem noi. Ce spunem noi este că Dumnezeu Atotputernic ne-a trimis, ca servitori ai Lui, iar noi îl reprezentăm pe Domnul și dacă facem tot ce ni se cere să facem, atunci vom fi împlinit voia lui Dumnezeu pentru noi.

2. Mai este de asemenea o latură. Noi toți avem stăpâni umani. Dacă nu-ți poți îndeplini onorabil îndatoririle față de stăpânul tău uman, trebuie să găsești pe altul alături de care să poți face aceasta. Dacă ești un servitor viclean, ce nu face ce ar trebui să facă, poate crezi că stăpânul tău este un nimic. Chiar ar putea fi. Tu ai o problemă a inimii, pentru că tu ai decis să filtrezi lucrurile pe care el ți le-a cerut să le faci, iar tu alegi ce să faci și ce să nu faci. Procedând astfel te faci un servitor neascultător. Biblia spune că neascultarea este ca vrăjitoria. În ochii lui Dumnezeu ești asemenea unui vrăjitor sau asemenea unuia datat ocultismului în acțiunile tale.

Așadar, dacă nu te poți achita de îndatoririle stăpânului tău, ori mergi la el și te retragi de sub conducerea sa (înșelăciunea, trișatul și manevrele în evitarea și ocolirea poruncilor stăpânului este ceea ce un servitor rebel face). Așa că știți că nu a vorbit chiar cuvintele acestea, dar ce a spus? Nu contează, eu cred că este mai bine. Ce fel de

servitor ești tu? Dacă servitorul meu nu mă reprezintă cum trebuie și spune, ”Sunt la spital, regret că păstorul nu poate fi aici.” “De fapt mă dezamăgește și pe mine acel om, este plecat tot timpul.” ”Știu cum te simți!” “Trebuie să te simți neglijat, probabil mai sunt și alții în situația ta. Dar ascultați, mie îmi pasă, chiar dacă Pastorului nu îi pasă. Sper să nu uiți asta.”

Apoi mergi la Păstor și spui, ”a fost o vizită bună frate păstor, este bine fratele nostru. Vedeți ce mi-a făcut servitorul? Cum credeți că gândește Dumnezeu când vede aceasta? Ce se întâmplă este că se umple cupa pedepsirii aceluia servitor când el face aceasta. El crede că stăpânul nu va afla niciodată. Nu trebuie să știe. Un om evlavios știe că ochii Domnului privesc tot timpul.

I-au spus lui Petru, “stăpânul nostru, Cornelius, un bărbat bun, un om drept care se teme de Dumnezeu, el ne-a trimis.” Acesta-i un servitor bun, el și-a reprezentat bine stăpânul. Servitorul și-a făcut datoria. Cornelius i-a dat direcțiile. Dumnezeu a vorbit cu Cornelius și lui i-a dat viziunea. Asta s-a întâmplat. Vreau să faceți asta. Imaginați-vă cât de deranjant trebuie să fie să ai viziunea de la Dumnezeu, să îți chemi servitorii, și să le spui, trebuie să faceți așa și așa. Vreți să faceți voi lucrul acesta mărunț? Iar ei refuză. Iar tu gândești, eu nu am făcut-o. Frați și surori, dacă servitorii lui Cornelius nu merg la Simon Tăbăcarul, atunci Cornelius nu a mers și Coprnelius este cel care nu a fost ascultător. Așa că trebuie să-ți înlocuiești servitorii. Este responsabilitatea

servitorului să facă ceea ce stăpânul i-a cerut să facă.

Dacă servitorul te atinge, atunci stăpânul te atinge. Dacă este cineva care are cetății ce-i poartă numele, lucrul acesta se datorează faptului că are servitori credincioși.